

ΧΕΡΑΡΤ ΒΑΝ ΧΕΜΕΡΤ

Η ΝΕΑ ΟΜΑΔΑ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: ΜΑΡΚ ΓΙΑΝΣΕΝ

ΠΑΙΔΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΣΕΙΡΑ: ΜΙΚΡΗ ΠΥΞΙΔΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: KIEF DE GOALTJESDIEF – DE NIEUWE CLUB
Από τις Εκδόσεις Clavis Uitgeverij Hasselt-Amsterdam-New York,
Βέλγιο-Ολλανδία 2009

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΑΙΟΥ: **Οι κανονιέρηδες των γηπέδων (ΒΙΒΛΙΟ 1) –
Η νέα ομάδα**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Gerard Van Gemert

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Μαργώ Ζέμπρεχτς

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Mark Janssen

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Κυριακή Κάσση
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Μερσίνα Λαδοπούλου

© Κειμένου και εικονογράφησης: Clavis Uitgeverij,
Hasselt-Amsterdam-New York, 2009
All rights reserved.

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2016

Πρώτη έκδοση: Ιούνιος 2016

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-1613-7
Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-1614-4

*Τιπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο
αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.*

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδειάς του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευσή του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοΐου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800 · fax: 2102819550 · e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr · http://blog.psychogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head Office: 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800 · fax: 2102819550 · e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr · http://blog.psychogios.gr

ΧΕΡΑΡΤ ΒΑΝ ΧΕΜΕΡΤ

Η ΝΕΑ ΟΜΑΔΑ

Μετάφραση από τα ολλανδικά:
Μαργώ Ζέμπρεχτς

Ο ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Επειδή σήμερα είναι η τελευταία μέρα του Νταν, δε θα κάνουμε προπόνηση, θα παίξουμε μόνο», είπε ο Στίβεν.

Τα παιδιά του προ-τζούνιορ του Α.Ο. Βόρσελ πανηγύρισαν ξέφρενα. Ο Στίβεν ήταν αυστηρός προπονητής και τους έβαζε να προπονούνται σκληρά. «Μόνο έτσι θα βελτιωθείτε», έλεγε. Και μόνο αν είχαν δώσει τον καλύτερό τους εαυτό θα έπαιζαν έναν αγώνα στο τέλος της προπόνησης.

Ο Ντάριον, ο αρχηγός του προ-τζούνιορ, πλησίασε τον Νταν και τον χτύπησε στον ώμο. «Ευχαριστώ, Νταν, χάρη σ' εσένα πάει η προπόνηση, θα παίξουμε μόνο».

Ο Νταν χαμογελούσε, αλλά δεν ήταν χαρούμενος·

ήταν η τελευταία του μέρα, επειδή θα μετακόμιζε με τον πατέρα του, τη μητέρα του και την αδελφή του στο Άλμεν. Σήμερα, οι γονείς του μετέφεραν όλα τους τα πράγματα στο καινούριο σπίτι. Μια νταλικά και δυο δυνατοί άντρες της μεταφορικής εταιρείας βοήθησαν σ' αυτό.

Ο Νταν έπρεπε να μείνει μια μέρα στη γιαγιά και να περάσει και τη νύχτα εκεί. Το επόμενο πρωί θα τον έπαιρνε ο μπαμπάς του και θα τον πήγαινε στο καινούριο του σχολείο. Ο Νταν ήταν πραγματικά πολύ απογοητευμένος.

«Νταν, μπορείς να φτιάξεις τις ομάδες μαζί με τον Ντάριον», είπε ο Στίβεν. «Ξεκίνα πρώτος».

Ο Νταν επέλεξε τον Σίμον, μετά τον Όλιβερ και τελευταίο τον Ραφαέλ. Υπήρχαν οκτώ παιδιά, άρα έπαιζαν τέσσερις εναντίον τεσσάρων. Ο Νταν έπαιζε πολύ καλά και έβαζε συνέχεια γκολ. Ήταν από τους καλύτερους του προ-τζούνιор. Χτυπούσε δυνατά και

σκόραρε πολύ συχνά. Γι' αυτό το παρατσούκλι του Νταν ήταν «Γκολτζής». Ο τερματοφύλακας πολλές φορές έβαζε τα χέρια μπροστά στο πρόσωπό του για να προστατευτεί από τα δυνατά σουτ του Νταν.

Τώρα ο Νταν είχε την μπάλα και την πάσαρε στον Όλιβερ. Αυτός πέρασε έναν αντίπαλο και προσπάθησε να ξαναδώσει την μπάλα στον Νταν, αλλά δεν τα κατάφερε, καθώς ένα παιδί από την αντίπαλη ομάδα την μπλόκαρε. Αμέσως, η μπάλα πέταξε ψηλά και άρχισε να κατεβαίνει προς τον Νταν. Ο ίδιος βρισκόταν ακόμα αρκετά μακριά από το τέρμα, αλλά η μπάλα πλησίαζε σχηματίζοντας ένα ωραίο τόξο. Έτσι, αποφάσισε να σουτάρει χτυπώντας τη με το κουντεπιέ απευθείας στο τέρμα. Για μια στιγμή φάνηκε ότι θα περνούσε πίσω η μπάλα, αλλά πήρε φάλτσο κι έτσι γύρισε προς τα μέσα. Αφού χτύπησε στο πλαϊνό δοκάρι, κατέληξε στα δίχτυα.

«Καταπληκτικό γκολ, Νταν», είπε ο Στίβεν. «Θα μας λείψει ο Γκολτζής, παιδιά».

Και στον Νταν θα έλειπαν πολύ. *Μακάρι να έχουν και στο Άλμεν τόσο καλή ομάδα, σκεφτόταν.*

Μετά την προπόνηση, όταν ήρθε η γιαγιά του να τον πάρει, αποχαιρέτησε τους συμπαίκτες του. «Θα μας ξανάρθεις, Νταν;» τον ρώτησε ο Ντάριον.

«Φυσικά», αποκρίθηκε ο Νταν. «Όποτε έρχομαι στη γιαγιά μου. Έτσι, δεν είναι, γιαγιά;»

«Είσαι πάντα καλοδεχούμενος», είπε η γιαγιά. «Και βέβαια θα έρθουμε να σας παρακολουθήσουμε».

Στο σπίτι ο Νταν μαζί με τη γιαγιά μάζεψαν τα πράγματά του για την επόμενη μέρα. Ο μπαμπάς θα ερχόταν να τον πάρει νωρίς, γι' αυτό ήθελε να τα έχει όλα έτοιμα πριν πάει για ύπνο. Η γιαγιά θα έπλενε τη φόρμα του το βράδυ. «Για να μη χρειαστεί να το κάνει η μαμά», είπε.

Ο Νταν πήρε μια καινούρια φόρμα ποδοσφαίρου για το Άλμεν. Θα έπαιζε στον Α.Ο. Άλμια και εκεί είχαν άλλες φόρμες από τον Α.Ο. Βόρσελ.

Η γιαγιά του τον καληνύχτισε, αλλά ο Νταν δεν μπορούσε να κοιμηθεί· ήταν πολύ αγχωμένος για την

επόμενη μέρα. Το πρωί θα έμπαινε σε μια καινούρια τάξη και το απόγευμα θα πήγαινε για προπόνηση με την καινούρια ομάδα του. Στον Α.Ο. Βόρσελ έκανε προπόνηση κάθε Τρίτη, ενώ στον Α.Ο. Άλμια κάθε Τετάρτη. Και χαιρόταν γι' αυτό, γιατί σήμαινε ότι θα έκανε προπόνηση δύο φορές αυτή την εβδομάδα. *Σαν επαγγελματίας ποδοσφαιριστής, σκεφτόταν ο Νταν. Θα μου άρεσε αυτό, αν αργότερα γίνω επαγγελματίας ποδοσφαιριστής.*

Και με αυτή τη σκέψη αποκοιμήθηκε.

ΚΑΙΝΟΥΡΙΑ ΤΑΞΗ

Η δασκάλα ακούμπησε τον Νταν στον ώμο και τον οδήγησε μπροστά στην τάξη. «Αυτός είναι ο Νταν», είπε. «Είναι οι καινούριος συμμαθητής σας». Άφησε τον Νταν και με μεγάλα γράμματα έγραψε το όνομά του στον πίνακα – ΝΤΑΝ.

«Νταν, παπαντάμ», φώναξε ο Ρέμι, που καθόταν πίσω στην τάξη.

Η δασκάλα χαμογέλασε, αλλά δεν είπε τίποτα.

«Τι χαζό όνομα», συνέχισε ο Ρέμι.

Ο Νταν κοκκίνισε· βρισκόταν για πρώτη φορά στην καινούρια τάξη του και ντρεπόταν που τον κορόιδευαν.

«Σταμάτα, Ρέμι», είπε αυστηρά η δασκάλα. «Είναι ωραίο όνομα».

«Μπα, ο Νταν έγινε ήδη ο αγαπημένος της κυρίας», συνέχισε ο Ρέμι.

Η δασκάλα έγινε έξω φρενών. «Πήγαινε έξω, Ρέμι», είπε, «και σκέψου αυτά που μόλις είπες».

Ο Ρέμι σηκώθηκε και βγήκε στον διάδρομο. Εκεί υπήρχε ένα παγκάκι, όπου τα τιμωρημένα παιδιά κάθονταν και σκέφτονταν τα λάθη τους. Έπειτα από πέντε λεπτά η δασκάλα τούς φώναζε πάλι μέσα.

«Κάτσε δίπλα στη Σούζαν, Νταν», είπε η δασκάλα αφού ο Ρέμι έκλεισε την πόρτα. Έδειξε ένα κορίτσι που καθόταν στη δεύτερη σειρά. Το χέρι της ήταν δεμένο με επιδέσμους. Δίπλα της υπήρχε μια ελεύθερη θέση.

Ο Νταν πλησίασε και κάθισε. Έριξε μια φευγαλέα ματιά στο κορίτσι, που του χαμογέλασε. Και ο Νταν τής χαμογέλασε και αμέσως κοίταξε μπροστά του.

Η δασκάλα ξεκίνησε το μάθημα.

Πρώτα έκαναν αριθμητική και μετά η δασκάλα τούς είπε μια ιστορία για την αρχαία Ελλάδα. Στον Νταν άρεσε ο τρόπος που διηγιόταν η κυρία.

Στο πρώτο διάλειμμα ο Νταν περπατούσε μόνος του στο προαύλιο. Μερικά παιδιά έπαιζαν ποδόσφαιρο. Δίπλα σε ένα παγκάκι κάτι κορίτσια έκαναν σκοινάκι και πιο πέρα έπαιζαν με βόλους. Ο Νταν ένιωθε πολλή μοναξιά. Κανένας δεν τον πλησίασε να του μιλήσει ή να τον ρωτήσει αν ήθελε να παίξει μαζί του. Αναστέναξε και πήγε κοντά στα παιδιά που έπαιζαν ποδόσφαιρο.

«Να παίξω κι εγώ;» τους ρώτησε.

Ένα από τα παιδιά ήταν ο Ρέμι, που κοίταξε τον Νταν και κούνησε το κεφάλι του. «Θα γίνουμε τέσσερις εναντίων τριών και δεν είναι δίκαιο», είπε.

Ο Νταν κατάλαβε.

Κάθισε κάτω και παρακολουθούσε τους καινούριους συμμαθητές του να παίζουν μπάλα. Κρίμα που δεν μπορούσε να συμμετάσχει κι αυτός.

«Γιατί δεν παίζεις κι εσύ;» ακούστηκε μια φωνή. Γυρίζοντας το κεφάλι είδε τη Σούζαν να στέκεται δίπλα του.

«Γιατί θα ήταν τέσσερις εναντίων τριών», εξήγησε ο Νταν, «και δεν είναι δίκαιο». Η Σούζαν τού χαμογέλασε ξανά, όπως έκανε στην τάξη το πρωί. «Τι έχει το χέρι σου;»

Το χαμόγελό της έσβησε. «Έπεσα στη γυμναστι-

κή την περασμένη εβδομάδα», είπε. «Και τώρα δεν μπορώ να κάνω σκοινάκι». Ακουγόταν πολύ άσχημο.

Ο Νταν τη λυπήθηκε. Τη συμπάθησε από την πρώτη στιγμή και την έβρισκε όμορφη.

Το κουδούνι χτύπησε σημαίνοντας το τέλος του διαλείμματος. Ο Νταν σηκώθηκε και μαζί με τη Σούζαν μπήκαν στην τάξη. Ο Νταν έλπιζε ότι την επόμενη φορά θα μπορούσε να παίξει ποδόσφαιρο μαζί με τους άλλους.

3

ΠΡΟΠΟΝΗΣΗ

Ο Νταν μετακόμισε μαζί με τον πατέρα, τη μητέρα και την αδελφή του επειδή ο πατέρας του είχε βρει καινούρια δουλειά. Ο Νταν ήταν πολύ στενωχωρημένος γιατί έχασε όλους τους φίλους του από το σχολείο και από το ποδόσφαιρο, και εδώ δεν ήξερε κανέναν.

Μετά το σχολείο ο Νταν είπε στην οικογένειά του τι έγινε στο διάλειμμα και ότι δεν έπαιξε ποδόσφαιρο με τα άλλα παιδιά. «Σύντομα θα έχεις ένα σωρό νέους φίλους», είπε η μαμά. «Απλώς χρειάζεται λίγος χρόνος». Αλλά ο Νταν δεν το πίστευε.

Ήταν χαρούμενος που θα πήγαινε για προπόνηση με την καινούρια του ομάδα. Ήταν βέβαια αγχωμένος, καθώς θα συναντούσε παιδιά που δεν είχε ξα-

ναδείς. Και αυτοί μάλλον θα έπαιζαν ήδη πολύ καιρό μαζί.

Μαζί με τη μαμά μπήκαν στο κυλικείο του Α.Ο. Άλμια. Αμέσως, τους πλησίασε ένας άντρας. «Εσύ πρέπει να είσαι ο Νταν», είπε.

Ο Νταν δεν απάντησε, μόνο κοιτούσε τη μαμά, που ακούμπησε το χέρι της στον ώμο του. Αυτό τον έκανε να νιώθει πιο σίγουρος.

«Μάλιστα», αποκρίθηκε η μαμά. Αντάλλαξε χειραψία με τον άντρα και συστήθηκε. «Και αυτός είναι ο Νταν», είπε μετά.

Ο άντρας τού έδωσε το χέρι. «Γεια σου, Νταν», είπε χαμογελώντας. «Είμαι ο Χίντε, ο προπονητής και γυμναστής του προ-τζούνιор». Ο Νταν έδωσε το χέρι του δίχως να πει λέξη, καθώς ντρεπόταν πολύ.

«Έλα μαζί μου», είπε ο Χίντε. «Θα σε πάω στους συμπαίκτες σου. Βρίσκονται ήδη στα αποδυτήρια». Ο Χίντε δεν ήταν πολύ μεγάλος, σκεφτόταν ο Νταν. Ήταν πάντως πολύ πιο νέος από τον πατέρα και τη μητέρα του. Ο Νταν τον ακολούθησε στα αποδυτήρια, όπου υπήρχαν καμιά δεκαριά παιδιά. Ο Νταν είδε ότι η ομάδα είχε και τρία κορίτσια. Όλοι ετοιμάζονταν και φλυαρούσαν, αλλά, όταν μπήκε ο Χίντε με τον Νταν, σταμάτησαν να μιλάνε.

«Αυτός είναι ο Νταν», ανακοίνωσε ο Χίντε. «Γράφτηκε στην ομάδα μας και σήμερα θα κάνει πρώτη φορά προπόνηση μαζί μας». Όλοι έμειναν σιωπηλοί.

«Βρες μια θέση», είπε ο Χίντε. «Θα γυρίσω αμέσως». Έκανε στροφή και βγήκε.

Ο Νταν έκατσε και ακούμπησε την τσάντα του στο πάτωμα. Έβγαλε τη φόρμα του και την έβαλε στον πάγκο δίπλα του. Μετά έβγαλε τα παπούτσια, το μπλουζάκι και το παντελόνι του. Μερικά παιδιά άρχισαν να γελάνε. Ο Νταν ήταν τώρα με το εσώρουχό του.

«Τι κάνεις, βρε τούβλο;» είπε ένα από τα παιδιά.

Ο Νταν ένιωθε άβολα, αλλά δεν το έδειχνε. «Αλλάζω», αποκρίθηκε.

«Ποιος φέρνει τη φόρμα του σε τσάντα;» σχολίασε ένα άλλο παιδί. Οι υπόλοιποι συμπαίκτες άρχισαν πάλι να γελάνε.

Γρήγορα ο Νταν φόρεσε το παντελόνι της φόρμας και το μπλουζάκι του. Αλλά τα παιδιά δε σταμάτησαν να τον κοροϊδεύουν. «Από ποιο χωριό ξεφύτρωσες;» είπε ένα άλλο. «Άμα κάνει τόση ζέστη, μπορείς να κάνεις προπόνηση και με σορτσάκι». Και συνέχισαν να γελάνε με τον Νταν.

Ο Νταν ήταν έτοιμος να κλάψει. Δεν του άρεσε το

ποδόσφαιρο έτσι. Νوستαλγούσε την παλιά του ομάδα, τον Α.Ο. Βόρσελ. Εκεί περνούσαν καλά στα αποδυτήρια και διασκεδάζαν. Αναστέναξε και ανοιγόκλεισε τα μάτια του για να μη δακρύνει, αλλά δεν τα κατάφερε. Έσκυψε γρήγορα για να βγάλει τα παπούτσια του από την τσάντα, ώστε να μη δουν το πρόσωπό του, ούτε τα δάκρυά του. Ευτυχώς, τα περισσότερα παιδιά ετοιμάστηκαν και ένα ένα βγήκε από τα αποδυτήρια.

Έμεινε μόνο ένα κορίτσι με ξανθά μαλλιά, που κοιτούσε τον Νταν μέσα από έναν καθρέφτη ενώ έδενε τα μαλλιά της αλογοουρά. Για μια στιγμή τα βλέμματά τους συναντήθηκαν. Ο Νταν αμέσως έσκυψε το κεφάλι του και έδεσε τα ποδοσφαιρικά παπούτσια του.

Ο Νταν ο Γκολτζής, όπως τον φωνάζουν οι συμπαίκτες του, έχει τρέλα με το ποδόσφαιρο. Όταν, όμως, ο πατέρας του βρίσκει δουλειά σε άλλη πόλη, η οικογένεια του Νταν μετακομίζει και ο ίδιος αναγκάζεται να αποχαιρετήσει τους φίλους του, να πάει σε καινούριο σχολείο και να γραφτεί σε άλλη ομάδα ποδοσφαίρου.

Εκτός από τη Μελίσα, ένα από τα τρία κορίτσια της καινούριας ομάδας, οι υπόλοιποι συμπαίκτες του δεν τον υποδέχονται θερμά, ενώ τα αγόρια στο σχολείο τον αποφεύγουν και δεν τον αφήνουν να παίξει μπάλα μαζί τους. Και όταν μαθαίνει ότι στον πρώτο αγώνα με τη νέα του ομάδα αντίπαλο θα έχει έναν από τους συμμαθητές του, η αγωνία κορυφώνεται...

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psichogios.gr

Από 7 ετών

ISBN: 978-618-01-1613-7

9 786180 116137

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 18218